

— Можемъ ; то е лесно ; азъ ще ти кажѣхъ какъ,
само ты мълчи.

Слѣдъ два дни двама-та юнацы исчезнахъ отъ
матежнѣхъ-тѣхъ таѣхъ окольность.

Х.

Ш ю м е н ь.

Недѣленъ день. Народъ ся стичя купомъ въ
църквѣхъ-тѣхъ Възнесеніе; дървено-то клепало раздава
глухо-то си тѣнтеніе по близкы-тѣхъ долины, въ
кои-то ся растила на самъ на татѣхъ градъ Шюмень.
Църква-та е вече пълна съ набожны-тѣхъ жители
на града. Народъ, дѣто вече нѣмаме мѣсто въ цър-
квѣхъ-тѣхъ, стой, повечо-то, спрянь отвѣхъ подъ ши-
роky-тѣхъ стрѣхы на свѣтило-то си, отдѣто, по гласа
на пѣвцы-тѣхъ, що ся едвамъ чювахъ, отправя мол-
бѣхъ-тѣхъ си къмъ Вышняго. Подъ дългѣхъ-тѣхъ таѣхъ стрѣхѣхъ,
близо до единъ мряморенъ памѣтникъ, стоятъ благо-
говѣйно двама странни чюжденци ; по издраны-тѣхъ
имѣ и упрашены дрѣхы, сѣкый бы помислилъ, че
тѣхъ хора или сѣхъ твърдѣ сыромаси, или ся вървѣли
дѣлѣхъ пѣхъ, изъ горысты тѣхъ пѣтеky. Тѣхно-то